

És públic i notori

written by Institut Nova Història | 12 de novembre de 2020

L'Albert Codinas, president de l'Institut Nova Història, va escriure ara fa un parell d'anys, el 18 de març de 2018, un article on feia un seguit de reflexions entorn de l'estat de repressió que pateix Catalunya provocat per l'Estat Espanyol. Concloué, entre altres coses, que, així com ho demostra l'Institut Nova Història, no és un fenomen nou, sinó que és una constant d'aquest Estat d'ençà que es va fundar. El reproduïm a continuació, en resposta a l'[article del sr. Catà](#), publicat en aquest mateix mitjà.

És públic i notori... Amb aquestes paraules, el periodista Antoni Bassas començava el 22 de febrer la seva protesta –al programa dirigit per en Xavier Grasset al canal 3/24 de tertúlia i debat– sobre l'actualitat política del moment. Es va queixar sorprès i indignat del fet que els espanyols contraris a la llibertat manipulen, tergiversen i capgiren uns greus esdeveniments que han estat comprovats arreu del món. I, mentre que és públic i notori que els sobiranistes no fan sinó clamar llibertat, respecte i vot, també és públic i notori que els defensors de la “*unidad de destino en lo universal*” els acusen de violents, d'adoctrinats i de manifestar odi. El món al revés: ens n'acusen ells i l'estat que els dóna suport. Ells, els qui han atonyinat la gent que volia votar; ells, que han processat personalitats i les han empresonades sense judici previ, o han provocat l'exili de dirigents polítics; ells, que han adoctrinat la ciutadania ensenyant una història adulterada que anul·la la identitat nacional catalana. Espanya ha tornat a girar el mitjó de la realitat. El que és blanc, l'Estat ho ha convertit en negre mitjançant tot el seu aparat periodístic, mediàtic, cultural, polític, econòmic i judicial.

A l'Institut Nova Història (INH) no ens ve gens de nou aquest episodi de manipulació descarada dels fets que patim des de l'octubre del 2017. L'Espanya *hidalga* té aquest *modus operandi*

des de fa més de cinc-cents anys. L'INH n'aporta PROVES a partir de les investigacions i reflexions –les quals posem a l'abast de tothom– del procés que el poder de l'Espanya castellana ha seguit per sotmetre la llengua, la cultura, l'economia, la judicatura i l'administració catalanes al llarg d'aquests 500 anys. El senyor Antoni Bassas, doncs, no s'hauria de sorprendre d'aquesta manera de procedir.

L'Institut ha denunciat constantment fets com els que han indignat l'il·lustre periodista. Nova Història no s'inventa ni es pot inventar res. Els seus investigadors actuen de manera el màxim de científica possible. Sempre hem treballat com es fa en tots els àmbits del coneixement: premisses, fets, intuïcions fonamentades, dades, raonament inductiu/deductiu, intercanvi de parers, d'informació i de discussió i creació de models d'explicació. Actuant així hem arribat tothora a la conclusió que l'estat castellà només fa que falsificar fets del passat, però també fets del nostre dia a dia.

Això que comentem coincideix amb el fet que aquest agost del 2018 farà 10 anys que es va constituir l'INH. Però les investigacions dins l'àmbit de la tergiversació de la nostra història i cultura, amb Jordi Bilbeny al capdavant, venen de més enrere. No som més que la corretja de transmissió, enfortida i contrastada, de tants i tants d'autors i investigadors que, durant decennis, ja havien denunciat aquestes pràctiques fraudulentos d'Espanya. I podem recular molt més lluny i observar com personalitats de la Nació Catalana dels segles XVI, XVII, XVIII i XIX ja denunciaven les falsedats que explica l'Espanya de matriu castellana. Aquest Estat espanyol s'ha constituït des de la violència: assassinats, afusellaments massius, empresonaments, tortures, terror, exilis, crema de viles i ciutats, saqueig i destrucció de palaus, de castells i de monestirs, confiscació de tot –sobretot de llibres, biblioteques i arxius–, control de pensament, censura i traducció de textos i retocs d'altres. Un estat on tot s'hi val i confegit a partir de la repressió i

les mentides.

Aquest estat s'amaga actualment darrere unes maneres de fer que contradiuen el constitucionalisme de què fa gala, i darrere una judicatura que s'inventa delictes i posa a la presó persones sense que hagin estat jutjades. A més, compta amb la connivència de franges poderoses del sector econòmic, mediàtic, polític i cultural de Catalunya. I això des de fa cinc segles. Si aleshores aquests sectors, en lloc de col·laborar-hi, haguessin fet front a les arbitriarietats i al règim de terror que ens ha vingut dels nostres veïns, Espanya ho hauria tingut més difícil, per no dir impossible, a l'hora de distorsionar severament la nostra memòria col·lectiva, a l'hora de destruir la nostra llengua, de fer efectiu el seu règim de terror i de voler-nos fer desaparèixer com a poble de la faç de la terra.

Per desgràcia, molts (massa) ciutadans de Catalunya no han descobert fins aquests darrers mesos el que realment significa la manipulació i la tergiversació dels fets. Exactament el que afirmem nosaltres. Però, ¿és tard per obrir els ulls i entendre la nostra denúncia, una denúncia que es basa en investigacions racionals? Evidentment que no. ¿És massa tard perquè els personatges rellevants i influents de la cultura, la política i l'ensenyament s'adonin d'una vegada de la gravetat d'una acció sistemàtica que l'INH denuncia que ve de molt lluny? Esperem que tampoc. ¿És massa tard perquè continuïn girant-se d'esquena al problema i als qui el denunciem? Tampoc. ¿És massa tard perquè deixin de menystenir i de ridiculitzar els estudis que donem a conèixer? Mai!! ¿No és xocant que líders del coneixement i de la consciència de país continuïn beneint la història manipulada i manipuladora que els nostres botxins imparteixen impunement com qui diu amb el fusell a la mà per si de cas ens movem de la foto? Sí, desgraciadament és massa xocant. iQuin profit no hauríem guanyat tots si els nostres intel·lectuals, els nostres professors i els nostres catedràtics s'haguessin esforçat a

llegir, a analitzar i a contrastar –i, evidentment, a discutir– els exemples aportats de manipulació i aniquilació a què han sotmès els regnes de la corona catalana-aragonesa! En lloc de caure dins del parany de l'egocentrisme i cofoisme, en lloc de comprar l'atac que des dels instruments del poderós i manipulador Estat espanyol els ha encarregat!

En fi, mai no és tard perquè els nostres savis rectifiquin, col·laborin o es facin seus els nostres estudis i recerques i basteixin anàlisis amb solvència científica. Thomas Kuhn en el llibre ***L'estructura de les revolucions científiques*** (1962) desplega un model explicatiu del procés i evolució del saber científic. Per ell, en el camp de la ciència, es parteix sempre d'unes tesis assumides per tothom. Després, si els fets no acaben de donar raó a la teoria que els sustenta, es discuteixen, de manera que la ciència en qüestió entra en crisi. Finalment, després de contrastar moltes i moltes dades, s'entra en un nou estadi de coneixement, en un nou paradigma, capaç d'aportar millors explicacions dels fets. Aquest camp del saber ha estat reenfocat i esmenat. El nou paradigma ha pogut resoldre i respondre a més dubtes que l'anterior, el que havia estat acceptat per tothom.

D'actualitat hi ha el llibre de l'Ignasi Llorente intítulat ***La història de la ciència com mai te l'han explicat***. L'autor apropar als lectors el que representa la ciència partint d'anècdotes senzilles que els científics van protagonitzar. L'autor apunta llums. En destaco algunes frases: “La ciència és més una actitud que no pas una aptitud”, “el mètode científic és, bàsicament, un conjunt ordenat de passos amb l'objectiu d'aprofundir en nous coneixements o refutar-ne de vells”, “la ciència té un compromís amb el dubte”, etc. Fins ara, els membres de l'INH hem hagut de fer recerca fora de les aules de la universitat, si volíem donar respostes als dubtes que ens generen tants i tants elements i dades que no quadren amb l'explicació oficial que surt de les aules, amb l'explicació que els impunes a la crítica raonada i al

coneixement imparteixen i adoctrinen (ai, no, que som nosaltres els que adoctrinem!).

Bé, serveixi la darrera obra de Jordi Bilbeny, ***Inquisició i Decadència***, llibre que Libbooks està editant i que sortirà aviat al carrer perquè estudiants i ensenyants i polítics i administradors de la nostra vida i els nostres impostos –i també els profans de l'estudi– entenguin la vera realitat i puguin per fi aïllar la mentida i la tergiversació a què hem estat i estem sotmesos en tots els àmbits de la societat.

Sí, senyor Bassas, sí. És molt gros. Ens enganyen. Fa segles que ho manipulen tot. Persones com vós i molts altres que tenen encara la sort d'estar davant del micròfon i del faristol heu de denunciar les actuacions de caràcter autoritari que la *hidalgua* feixista i falangista han comès. No heu de defallir, com tampoc han de defallir els presos i ostatges polítics catalans a la Meseta i els exiliats a Europa. Com tampoc el cantant raper Valtonyc condemnat per injúries al rei, o el responsable de la CGT Ermengol, o tants i tants de sotmesos a les arbitrarietats d'un poder que impedeix la llibertat i crema la veritat. Nova Història, aportant llum i estudis, tampoc no defalleix. I sabem molt bé que la realitat supera la ficció. I en aquests moments de màxima convulsió, també som una punta de llança per denunciar la realitat a què estem sotmesos. Una realitat que hem marcat radicalment que té segles d'història, encara que a alguns els sàpiga greu.